

آینه

اقلاب

۱۲ اشتباه مسئولان هنگام سیل

● **اسماعیل گرامی**مقدم، سخنگوی حزب اعتماد ملی: بدیهی است برنامه‌ریزی برای سیل به عنوان یکی از حوادث غیرمترقبه در همه دنیا تعریف شده است، این‌گونه نیست که سیل با عنوان یک پدیده طبیعی مهارنشدنی قلمداد شود و دولت‌ها برای آن فکر نکنند و برای پیشگیری از آن برنامه نداشته و امکانات خودشان را برای مقابله با آن از قبل آماده نکرده باشند تا از خسارات جدی جلوگیری شود. اما شوربختانه آنچه در کشور ما همچنان به چشم می‌آید این است که تا قبل از وقوع هر حادثه‌ای از جمله حوادث غیرمترقبه دست روی دست می‌گذاریم، وقتی واقعه‌ای رخ می‌دهد تا چند روزی آن را روی آتن‌ها می‌بریم و درمورد کمک‌هایی که به رفع این مشکل می‌شود و آنچه که در این حادثه برسر مردم آمده صحبت می‌کنیم، از سسویی از کاستی‌ها هرگز سخن به میان نمی‌آید تا آنچه که مورد علاقه سیاستمداران حاکم است در رسانه ملی منعکس شود، و همین باعث عدم اعتماد مردم می‌شود. در کشور ما سوابق نشان می‌دهد که هم با زلزله‌هایی متعدد و هم سیل‌های گوناگون روبه‌رویم، اما ظاهراً اولاً منابع تأمین پیشگیری از سیل آن‌گونه که باید اختصاص داده نشده است، دوم اینکه برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری درستی نسبت به این موضوع نشده است و سوماً نسبت به مشکلات کشور و مردم بی‌تفاوتی صورت گرفته است.

جمهوری اسلامی

درس‌های سیل نوروز ۹۸

● حضور مهربانانه و ایثارگرانه مردم به‌ویژه مردم شیراز است که در یاری‌رساندن به هم‌وطنان سیل‌زده و مسافرانی که تمام امکانات خود را در این فاجعه از دست دادند، خوش درخشیدند. اسکان‌های صلواتی، توزیع غذای رایگان، تعمیر خودروهای آسیب‌دیده از سیل و کمک‌های مالی بلاعوض، از اقدامات ابتکاری و بسیار جالب مردم شیراز به سیل‌زدگان بود که همچون تابلویی زینا در صحنه درخشان تاریخ فارس به ثبت رسیده است. این ایثارگری‌ها درست در زمانی صورت گرفت که عده‌ای فرصت‌طلب و سودجو در نقاط مختلف کشور با استفاده از شرایط تحریم اقدام به احتکار و قاچاق‌کردن مواد غذایی موردنیاز مردم به خارج از کشور می‌کنند و هم‌وطنان خود را در تنگنا می‌عیشتی‌ن قرار می‌دهند، رفتار مهربانانه و ایثارگرانه مردم سراسر کشور با سیل‌زدگان باید به درسی برای تمام ایرانیان تبدیل شود تا همه دست به دست هم‌دیگر بدهند و از دشواری‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و حوادث طبیعی عبور کنند.

ایران

درهای مدیریت کشور باید باز شود

● **عباس عسدی، تحلیلگر سیاسی و اجتماعی:** متأسفانه باید گفت گزارش ملی پلاسکو اگرچه تپیه شد ولی در عمل مورد توجه و اقدام قرار نگرفته است. در حقیقت نظام عصبی مدیریت کشور در برابر مسائل واکنش‌های مناسب را نشان نمی‌دهد. این وضعیتی به آن علت است که هرگونه اصلاح مؤثر در امور به ناچار در سطح جزئیات محدود نخواهد ماند. در واقع اصلاحات جزئی راهگشا نیست. در نهایت اصلاحات باید به سطوح مدیریتی و نظام رسانه‌ای و ساختار نظارتی رسمی (قضائی) و ساختار نظارت غیررسمی (مردمی و رسانه‌ای) برسد. بدون این تحولات ممکن نیست که اصلاحات خرد و کوچک نتیجه‌بخش شود. کافی است که بپرسیم مثلاً فلان مدیریت بحران و نیروهای تحت امرش واجد چه توانایی‌ها و صلاحیت‌هایی هستند؟ اصولاً معیار انتصاب آنان به این پست چه بوده است؟ کارایی آنها در حوادث قبلی از جمله زلزله و زین همین سیل چگونه بوده است؟ همچنین چرا یک استاندار منصوب‌شده تا این حد غیرمسئول و بی‌تفاوت است به‌طوری که عطای خدمت به مردم در چنین شرایطی را به تلقای سفر خارجی می‌بخشد؟ نا هنگامی‌ها (و این درهای مدیریت کشور به‌روی نیروهای کارآمد و مسئول جت‌های اصولگر و اصلاح‌طلب هم نیست) باز نشود وضع از این بهتر نخواهد شد. بازشدن درهای مدیریتی باید همراه با آزادی رسانه رسمی و فراگیرشدن آن باشد.

اعتراض

لایحه‌حوادث غیرمترقبه

● **فاطمه ذوالقدر:** در جمله نیازها و الزامات برای مدیریت بحران وجود قانون منسجم و شفاف برای تعیین تکلیف و وظایف است که در این خصوص در بهمن‌ماه سالی که گذشت، لایحه مدیریت حوادث غیرمترقبه در مجلس شورای اسلامی مصوب شد که شرایط امروز‌ضرورت تسریع در ابلاغ و اجرایی‌شدن آن را می‌طلبد. این مصوبه، با موضوع ارتقای توانمندی جامعه در امور پیش‌بینی و پیشگیری، کاهش خطر و آسیب‌پذیری در حوادث و بحران‌ها، پاسخ مؤثر در برابر مخاطرات طبیعی، تأمین ایمنی، تقویت تاب‌آوری برآ ایجاد مدیریت یکپارچه در امر سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، ایجاد هماهنگی و انسجام در زمینه‌های اجرایی و پژوهشی، اطلاع‌رسانی متمرکز، ساماندهی و بازسازی مناطق آسیب‌دیده و نظارت دقیق بر فعالیت دستگاه‌های ذی‌ربط در حوزه حوادث و سوانح و کمک به توسعه پایدار برای مدیریت بحران کشور است.

politics@sharghdaily.ir

ادامه از صفحه ۳

● **وارد بحث FATF**

که شما نیز دراین‌باره در جلسات مجمع تشخیص مصلحت نظام شرکت می‌کنید؟ فکر می‌کنید در نهایت چه اتفاقی خواهد افتاد؟
«اصلاح قانون مقابله با تأمین مالی تروریسم» بود که مسیر آن به خوبی سپری شد و تصویب و اجرائی شد. لایحه دیگر، «اصلاح قانون مقابله با پول‌شویی» بود که مسیر پیچیده‌ای پیدا کرد.

اشکالاتی را شورای نگهبان و همچنین مجمع تشخیص مصلحت در چارچوب هیئت نظارت گرفتند؛ شورای نگهبان ابتدا ایرادات خود را ابلاغ و دوباره اشکالات مجمع را اعلام کرد. مجلس تلاش کرد و ایرادات شورای نگهبان را رفع کرد، اما به اشکالات مجمع پاسخ نمی‌داد. می‌دانید که اشکالات هیئت نظارت مجمع به‌عنوان اشکالات شورای نگهبان مطرح می‌شود. ما با این مواجه شدیم که به‌عنوان اصرار مجلس تلقی شده است؛ مثل اصراری که در اختلاف‌نظر با شورای نگهبان انجام می‌دهد؛ درحالی‌که در نفس امر، اختلاف‌نظر با هیئت نظارت مجمع بود نه شورای نگهبان، اما چون قانون اساسی چنین اختلافی را پیش‌بینی نکرده و متصور نیست و اساساً کارکرد مجمع تشخیص مصلحت چیز دیگری بوده است، از نظر شکلی و آیینی به‌عنوان اصرار مجلس بر نظر خود در مقابل شورای نگهبان یعنی در قالب قانونی مقرر برای اختلاف مجلس و شورای نگهبان مطرح شده است.

حاصل این شده است که اختلاف به مجمع رفت و در آنجا بحث‌های بسیاری کردیم. من گفتم دولت ملاحظه‌ای جدی و کلی دارد و آن این است که درست نیست این مورد خاص در مجمع تشخیص مصلحت نظام مطرح شود؛ چون همان‌طور که قانون اساسی گفته است، اختلاف ذاتا باید بین مجلس و شورای نگهبان باشد نه مجلس و نهادهای دیگر. به‌هرحال در ماهیت و محتوا نیز توضیحات لازم را من و دیگر نمایندگان دولت دادیم و این لایحه نیز تأیید و تصویب شد و در نهایت به عنوان قانون ابلاغ شد.

● **مجمع اصرار بر تغییر لایحه دارد؟**

از روش جدیدی به وجود آمده که هیئت نظارت مجمع تشخیص مصلحت نظام که خود زیرمجموعه مجمع است، گاهی اوقات قوانین را با سیاست‌های کلی نظام تطبیق می‌دهد و اگر در آنجا مغایرتی تشخیص دهد، به شورای نگهبان می‌فرستد و شورای نگهبان نیز به‌عنوان بخشی از نظر خود اعلام می‌کند. چیزی که در گذشته اعمال می‌شد، این بود که اگر لایحه با طرح یا سیاست‌های کلی مغایر دیده می‌شد، نمایندگانی از مجمع در کمیسیون‌های ذی‌ربط در مجلس شرکت کرده و تلاش می‌کردند همان‌جا نظرات خود را مطرح و آن را حل کنند، ولی در لایحه «اصلاح قانون مقابله با پول‌شویی» و «الحاق به معاهده پالمو» ایراداتی باقی ماند و مجلس حاضر به اعمال و اصلاح نشد. منشأ همه این ایرادها، هیئت نظارت مجمع بود والا آنچه شورای نگهبان گفته بود اعمال شد و نظر این شورا تأمین شد.

ما درباره دو لایحه، یعنی لایحه «اصلاح قانون مقابله با پول‌شویی» و «الحاق به معاهده پالمو»، به مجمع توجه دادیم که این روش جدید را لحاظ فرایند قانون‌گذاری ایجاد اشکال می‌کند، ولی قطع‌نظر از این، در مفاد لایحه «اصلاح قانون مقابله با پول‌شویی»، مورد به مورد صحبت کردیم و سعی کردیم برای همه موارد اختلافی، راه‌حل دهیم و بالاخره در مجمع تصویب شد؛ اما دو لایحه‌ای که عبارت‌اند از «الحاق به معاهده پالمو» و «الحاق به معاهده مقابله با تأمین مالی تروریسم» همچنان در دستور کار مجمع قرار دارند و نمی‌توان راه باقی ماندن آن‌ها پیدا کرد. البته برای لوایح دیگر آیین‌نامه نوشته شده است و خود این آیین‌نامه‌ها بخشی از توصیه‌ها را پوشش داده است.

● **اگر لوایح در مجمع**

تصویب نشود، دولت و معاونت حقوقی پیش‌بینی‌ای برای انجام رفراندوم انجام داده است؟

چنین پیشنهادی مطرح شده است؛ اما به نظر من درباره آن اجماع لازم است و واردشدن در این حوزه نیازمند مذاکره و تعامل فکری بین دولت، مجلس و حتی شورای نگهبان است، برای همین باید دید آیا دولت می‌خواهد وارد چنین پروسه طولانی و نسبتاً پیچیده‌ای شود یا خیر.

● **سؤال من هم همین است؛ دولت می‌خواهد وارد چنین پروسه‌ای بشود؟**

شاید هنوز این امیدواری وجود دارد که بتوان این موضوع را در مجمع حل کرد. تا این لحظه ارزیابی اولیه من این است که شاید ترجیح دولت این باشد از همین سازوکارهای عادی موجود استفاده کند؛ اما درباره آینده خبر ندارم؛ شاید بعداً دولت به این برسد که این امری حیاتی است و نمی‌تواند با سازوکارهای عادی آن را پیش ببرد و آن‌وقت به رفراندوم به عنوان یک راه‌حل فکر کند.

● **وارد موضوع حصر از منظر حقوقی شویم؛**

رئیس‌جمهور حق وتو ندارد

مهدي کروبی، نماینده مجلس شورای اسلامی

گفته شده دراین‌باره شورای عالی امنیت ملی مصوبه‌ای داشته است. این بحث وجود دارد که مصوبات این شورا به صورت موقتی است و چرا رئیس‌جمهور به‌عنوان رئیس شورای عالی امنیت ملی، برای لغو حصر از موقعیت خود استفاده نمی‌کند؟ درست است که رئیس‌جمهور در این شورا یک رأی دارد؛ اما ایشان به‌عنوان رئیس شورای عالی امنیت ملی می‌تواند این مصوبه را لغو کند؟

من فکر می‌کنم لغو موضوع حصر موکول به تصویب در شورای عالی امنیت ملی است.
● **یعنی رئیس شورا به‌تنهایی نمی‌تواند مصوبه را لغو کند؟**

اگر موضوعی مصوبه جمعی باشد، آیا یک فرد حتی اگر رئیس آن شورا باشد، می‌تواند آن را لغو کند؟ من چنین اختیاری را در مقررات شورای امنیت ملی ندیده‌ام. هیئت وزیران هم رئیس دارد که رئیس‌جمهور است؛ ولی رئیس‌جمهور نمی‌تواند چیزی را که به تصویب هیئت وزیران رسیده است، شخصاً لغو کند. بالاترین حقی که در بعضی نظام‌های حقوقی برای رئیس در برخی شوراها دیدم، این است که اگر آرای حاضران در جلسه مساوی شد، رأی طرفی را که با رأی رئیس شورا همسو است، مصوب تلقی می‌کنند.

رئیس‌جمهوری در ایران آن اختیاراتی را که قانون تحت عنوان دستور اجرایی که نوعی مقررات‌گذاری مدت‌دار است و مثلاً به رئیس‌جمهوری آمریکا داده شده است، ندارند که دستورات اجرایی با ماهیت تقنینی این‌چنینی بدهند.

● **اگر موضوعی مصوبه جمعی باشد، آیا یک فرد حتی اگر رئیس آن شورا باشد، می‌تواند آن را لغو کند؟**
من چنین اختیاری را در مقررات شورای امنیت ملی ندیده‌ام. هیئت وزیران هم رئیس دارد که رئیس‌جمهور است؛ ولی رئیس‌جمهور نمی‌تواند چیزی را که به تصویب هیئت وزیران رسیده است، شخصاً لغو کند

● **حقوقی، اختیارات ناشی از مسند است. مسند**

رئیس‌جمهوری که رئیس شورای عالی امنیت ملی هم هست احترام و شأنی می‌آورد که معتقدند از آن باید بیشتر استفاده شود. این‌گونه نیست که رئیس شورا بون به فردی اجازه وتوی مصوبات را بدهد. من چنین چیزی در مقررات شورای امنیت ملی ندیدم که امکان وتوی مصوبه را به رئیس بدهد.

● **پس امیدوارم حداقل آقای رئیس‌جمهور از این شأن در مجمع تشخیص مصلحت استفاده کنند تا مشکل لوایحی مثل CFT حل شود.**

(با خنده) گرفتاری اینجاست که سؤالات رئیس‌جمهور در هم از من می‌پرستد.

● **برویم سراغ فیلترینگ؛ آیا یک قاضی یا یک دادستان به‌راحتی می‌تواند دولت را موظف کند تا یک شبکه اجتماعی را فیلتر کند؟**

اگر یادتان باشد بعد از فیلترینگ تلگرام دولت بیانه‌ای داد و در پاراگرافی از آن نوشت که مسائلی که از جنس عمومی است و بر حق همگان اثرگذار است، باید بر مبنای سیاست‌گذاری‌ها حرکت کنیم

سیاست

رئیس‌جمهور حق وتو ندارد

مقدار هم مربوط به ساختار بوروکراتیک ما است؛ مثلاً اگر من بخواهم نامه‌ای را ارسال کنم که در بازگشت به یا پیرو ۱۵ نامه قبلی است و یکی از آن نامه‌ها مجرمانه بوده است، دفتر من روی آن نامه نیز مهر مجرمانه می‌زند و می‌فرستد و این به خاطر روند بوروکراتیکی است که در حوزه مکاتبات دولتی از گذشته دور آموزش داده شده است، البته نباید به بوروکراسی به دید منفی نگاه کرد. بوروکراسی ثبت و ضبط و مدون‌سازی دانش و تجربه است؛ بنابراین در جهان امروز امری ضروری است؛ ولی باید ساختار دیوان‌سالاری ما و این تعلیمات اصلاح شود. ما در لایحه شفافیت کمیسیون‌هایی را در نظر گرفته‌ایم که یکی از این کمیسیون‌ها به همین مسئله رسیدگی خواهد کرد.

● **دولت همچنان «لایحه نظام رسانه‌ای» را پیگیری می‌کند؟**

دولت می‌خواهد که این نظام حرفه‌ای به جایی برسد و شکل بگیرد اما گویا اختلاف‌نظر زیاد است.

● **خود مطبوعات و رسانه‌ها هم درباره این لایحه نظر موافقی ندارند و احساس کلی این است که به زبان رسالت اطلاع‌رسانی است.**

من پیشنهاد می‌کنم چند رسانه که به این موضوع علاقه‌مند هستید، مشترکاً یک نامه برای ما بنویسید و بگویید مثلاً با این چند مورد مشکل جدی داریم. برای من جالب است که در هیئت دولت تصور این باشد که داشتن پروانه خبرنگاری کمک است اما نگاه خبرنگاران این‌گونه نیست. این مسئله مهمی است که باید حل شود. دولت فکر می‌کند با این لایحه یک نظام خودگردان و سازمان خودانتظام مثل کانون وکلا به وجود می‌آید اما ممکن است شما بگویید مقتضیات صاحبان این حرفه در همه جای دنیا و در ایران ملاحظاتی دارد که این نگرش دولت مناسب حرفه خبرنگاری نیست که اتفاقاً می‌خواهم که این‌را برای ما بنویسید. به عقیده من داشتن سازمان خودانتظام مردم را توانمند می‌کند؛ چون کارکردی صنفی و مدنی دارند. به‌هرحال اگر ملاحظاتی دارید، شما صاحب این حرفه هستید و باید دغدغه‌های خود را بگویید و من حتماً تا جایی که کارشناسانه و بحق باشد، مطرح می‌کنم.

● **منشور حقوق شهروندی به کجا رسید؟**

همان‌طور که می‌دانید، اکثر موارد منشور حقوق شهروندی مبتنی بر قانون اساسی است...

● **اتفاقاً بزرگ‌ترین انتقادی هم که به آن می‌شود، این است که خیلی از مواد آن در قانون اساسی هست اما اجرا نمی‌شود.**

نه! در قانون اساسی و قوانین عادی هست اما در جاهایی هم نیاز به قانون دارد، مثل حق شفافیت که برای آن لایحه به مجلس دادیم یا لایحه تعارض منافع. یا اگر دولت یا بخش عمومی در جاهایی تقصیر یا اشتباه داشت، مسئولیت آن را بپذیرد که بر اساس آن لایحه «مسئولیت مؤسسات عمومی» را به مجلس دادیم. با موضوع فرزندان متولد از مادران ایرانی را که بتوانند حق تحصیل و اشتغال داشته باشند، پیگیری کردیم و لایحه‌ای که چهار سال پیش داده شده و سرگردان بود را تا آخر دنبال کردیم و در مجلس نیز از تصویب کمیسیون مربوط گذشته است. چنان‌که لایحه حق بر آموزش و تحصیل را برای رفع مشکلات دانشجویان ستاده‌دار دادیم. بنابراین نباید گفت منشور حقوق شهروندی هیچ مسئولی‌انه‌ای ندارد.

این منشور عمدتاً بر پایه قوانین است و در حال تلاش هستیم در جاهایی که خلا وجود دارد، برای آن لایحه بدهیم. این را هم بدانید که درخواستی توسط برخی افراد برای ابطال بندهای زیادی از منشور به دیوان عدالت اداری فرستاده شد و این دیوان نیز در سطح هیئت تخصصی به این موضوع ورود کرد و حتی یک مورد را هم نپذیرفت و ابطال نکرد. دیوان عدالت اداری رسماً اعلام کرد که منشور حقوق شهروندی منطبق بر قانون است؛ بنابراین باید به آن عمل کرد و اتفاقاً در اینجا رسانه‌ها باید بایستند و بگویند این منشور منطبق با قانون

و به تبع آن یعنی به دلیل

● **درباره رفراندوم اجماع لازم است و واردشدن در این حوزه نیازمند مذاکره و تعامل فکری بین دولت، مجلس و حتی شورای نگهبان است. برای همین باید دید آیا دولت می‌خواهد وارد چنین پروسه طولانی و نسبتاً پیچیده‌ای شود یا خیر. تا این لحظه ارزیابی اولیه من این است که شاید ترجیح دولت این باشد از همین سازوکارهای عادی موجود استفاده کند؛ اما درباره آینده خبر ندارم**

● **پشتوانه قانونی لازم‌الاجرا است. این سهمی است**

● **که رسانه‌ها در اجرای قانون در تضمین حقوق و آزادی‌های فردی دارند.**

● **حالا که بحث آزادی فردی شد، خواستم در مورد اسماعیل بخشی و سپیده قلیان هم پرسیم، موضوع این دو نفر به کجا رسیده است؟**

● **انصافاً دو سه بار گزارش‌هایی را هم برای**

آقای رئیس‌جمهور نوشتم؛ هم برای وزارت اطلاعات فرستادیم و گفتمیم مشکلاتی که از سوی آنها مطرح شده را رسیدگی کنند. وزارت اطلاعات دیدگاه دیگری دارد و می‌گوید آنچه اتفاق افتاده این چیزی نیست که گفته می‌شود، من معتقدم اگر چنین باوری دارند و می‌گویند که هیئت‌های رسیدگی آنها به این نتیجه رسیده‌اند، خیلی خوب است که با مستندات کامل مطلب خود را ارائه دهند. درست این است که وزارت اطلاعات اطلاع‌رسانی دقیق انجام دهد و در رسیدگی‌های قضائی هم موضوع با شفافیت تعیین‌تکلیف شود. مطمئن باشید در حدی که در توان ما است، این موضوع را پیگیری می‌کنیم.

دیدگاه

ماجرای بازداشت احمدی‌نژاد چه بود؟

● **شرق:** در روزهای نخست سال، خبری در برخی شبکه‌های اجتماعی پیچید مبنی بر اینکه رئیس سابق دولت بازداشت شده است، واکنش نخست‌کانال محمود احمدی‌نژاد و کانال دولت بهار نزدیک به او سکوت بود. این در حالی بود که احمدی‌نژاد ۲۹ اسفند ماه به مناسبت ولادت حضرت علی(ع) توییت کرده و پیام تبریکی هم به مناسبت عید نوروز در کانال تلگرامی‌اش منتشر کرده بود. در همان روزهای نخست عید هم تصاویری از دیدار نوروزی او با کودکان بی‌سرپرست در همان کانالش منتشر شده بود.

شاید انتشار خبر عجیب بازداشت رئیس سابق دولت از آن رو بود که محمود احمدی‌نژاد یکباره در ماه‌های اخیر شروع به گفت‌وگو با رسانه‌های داخلی و خارجی کرده بود و حتی در برخی از این گفت‌وگوها مانند گفت‌وگویش با خبرگزاری فارس از آن را خبرگزاری فارس روی خروجی‌اش قرار داد. حرف‌های تندوتیزی درباره برخی چهره‌های طراز اول گفته بود. گفته‌هایی که احتمالاً به جز خبرگزاری فارس هیچ رسانه دیگری امکان انتشار آن را نداشت.

انتشار خبر بازداشت رئیس سابق دولت که حتی برخی از آن به حصر خانگی هم تعبیر کردند هم‌زمان بود با اخبار وقوع سیل در کشور. یک کانال تلگرامی مدعی شده بود که محمود احمدی‌نژاد به دلیل پرونده پتروشیمی معروف به «پتروشیمی‌گیت» در بازداشت و ممنوع‌الملاقات است. حامیان محمود احمدی‌نژاد مدعی شده بودند که خبر از سوسی کانالی نزدیک به دولت منتشر شده است. در این کانال تلگرامی آمده بود که ابراهیم رئیسی در اولین اقدام برای خاتمه‌دادن به پرونده پتروشیمی‌گیت احمدی‌نژاد را احضار و بازداشت کرد و گفته می‌شود قاسمی وزیر وقت نیز در بازداشت به‌سر می‌برد. اما در ۱۲ فروردین ۹۸ کانال‌های تلگرامی وابسته به احمدی‌نژاد با انتشار عکسی این‌خبر را رد کردند. آنها تصویری از رئیس سابق دولت با یک کودک که گفته شده بود نوه خواهری اوست منتشر کردند تا به این شبهه‌ها پایان دهند.

آنچه این شبهه را تقویت می‌کرد این بود که در کوران رخداد سیل در اقصی نقاط کشور هیچ واکنشی از سوی رئیس سابق دولت دیده نشد. سکوت فردی که حتی درباره پوشش یک ورزشکار زن آمریکایی توییت منتشر می‌کند کمی عجیب بود. اما بالاخره هفتم فروردین پیام تسلیت محمود احمدی‌نژاد هم درباره سیل‌زدگان روی خروجی کانال او قرار گرفت. عبدالرضا داوری مشاور رسانه‌ای سابق احمدی‌نژاد که این روزها هم در توییتر بسیار فعال است، به خبرآتلاین گفته است: «ما هم این خبرها را دیدیم و فقط خندیدیم». او ادامه داد: برخی جریان‌ات احمدی‌نژاد هستند آرزوهایشان را در قالب این اخبار کذب منتشر می‌کنند. آقای احمدی‌نژاد روال عادی فعالیت‌هایشان را دارد و در ایام نوروز ملاقات‌هایشان را در دفتر و منزل خود داشت و در همین ایام نوروز سه یا چهار جلسه مصاحبه با خبرنگاران داخلی و خارجی داشت. آخرین مصاحبه هم همین دیروز سه به چهار جلسه مصاحبه با خبرنگاران داخلی و خارجی داشت. آخرین مصاحبه داشت. او در پاسخ به این سؤال که چرا رئیس سابق دولت در مناطق سیل‌زده دیده نشد گفته است: «فراموش نکنید آقای احمدی‌نژاد امروز موقعیت اجرایی ندارد لذا دسترسی و ابزار لازم را برای حضور در مناطق سیل‌زده هم ندارد بنابراین به صورت پیام اکتفا کرد.»

آخرین حضور رئیس سابق دولت در عرصه عمومی تا پیش از انتشار شایعه بازداشتش به اسفند ماه بازمی‌گردد. رئیس‌جمهور سابق با حضور در ورزشگاه آزادی قصد داشت در میان تماشاگران و خارج از جایگاه ویژه قرار بگیرد که با مانعیت یگان ویژه روبه‌رو شد و بین هم‌آوردان حفظ نظم ورزشگاه و محافظان احمدی‌نژاد درگیری ایجاد شد. احمدی‌نژاد پیش چشم ناظران کنفدراسیون آسیا از منطقه غیرمجاز وارد جایگاه تماشاگران شده بود.

رئیس سابق دولت در یکی از آخرین مصاحبه‌هایش در فصل گذشته در واکنش به این سؤال که آیا قصد دارید دوباره برای ریاست‌جمهوری اقدام کند، بدون اینکه پاسخ روشنی بدهد به شیوه معمول خود گفته است؟ «ما تابع خواست مردم‌مان هستیم، اما باهم باید صبر کنیم.»

محمود احمدی‌نژاد آخرین بار روز گذشته در معیت اسفندیار رحیم‌مثنائی و حمید بقایی دیده شد. آنها در پایان مرخصی نوروزی خود در حال بازگشت به اوین بودند که رئیس سابق دولت هم تا جلوی در اوین آنها را همراهی کرد. رئیس سابق دولت در ویدئویی که بعد از این شایعت از خود منتشر کرد، زندان اوین را «اسارتگاه» خوانده است.

علی لاریجانی، رئیس مجلس در آخرین گفت‌وگوی خود در سال گذشته با هفته‌نامه مثلث درباره اختلافش با محمود احمدی‌نژاد گفته بود: «وقتی آدم از خدا ترسد، کسی نمی‌تواند جلویش را بگیرد.»